

ביצה ט

אבוה דשמואל	רבה	
	אין מכסין אותו ביום טוב	שחט צפור מערב יום טוב
אין מפריש ממנה חלתה ביום טוב	מפריש ממנה חלתה ביום טוב	גלגל עיסה מערב יום טוב

שאלה: לימא פליגא דשמואל אדאבוה? דאמר שמואל: חלת חוצה לארץ אוכל והולך ואחר כך מפריש!
תשובה: אמר רבא: מי לא מודה שמואל שאם קרא עליה שם שאסורה לזרים?

בית שמאי	בית הלל
אין מוליכין את הסולם משוכך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון	מתירין

רשות הרבים	רשות היחיד				
מחלוקת	מותר				
בית שמאי – להטיח גגו	בית הלל – שובכו מוכיח				
נוסח 1 – רב חנן בר אמי	<p>קושי: והא אמר רב יהודה אמר רב: כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין - אפילו בחדרי חדרים אסור! תירוץ: תנאי היא, דתניא:</p> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center;">רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין</td> <td style="text-align: center;">שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">רב</td> <td style="text-align: center;">רב חנן בר אמי</td> </tr> </table>	רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין	שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם	רב	רב חנן בר אמי
רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין	שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם				
רב	רב חנן בר אמי				
אסור	מחלוקת				
נוסח 2 – רב חנן בר אמי	<p>בית שמאי אוסרים גם ברשות היחיד – משמע שסוברים כרב יהודה אמר רב</p> <p>בית הלל מתירים ברשות היחיד – משמע שלא סוברים כרב יהודה אמר רב</p> <p>קושי: לימא רב דאמר כבית שמאי? תירוץ: תנאי היא, דתניא:</p> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center;">רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין</td> <td style="text-align: center;">שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">גם בית הלל לפי רב - ולכן בית הלל יתירו גם ברשות הרבים משום ששובכו מוכיח עליו. ובית שמאי יאסרו גם ברשות היחיד וגם ברשות הרבים</td> <td style="text-align: center;">בית הלל לפי רב חנן בר אמי</td> </tr> </table>	רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין	שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם	גם בית הלל לפי רב - ולכן בית הלל יתירו גם ברשות הרבים משום ששובכו מוכיח עליו. ובית שמאי יאסרו גם ברשות היחיד וגם ברשות הרבים	בית הלל לפי רב חנן בר אמי
רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין	שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם				
גם בית הלל לפי רב - ולכן בית הלל יתירו גם ברשות הרבים משום ששובכו מוכיח עליו. ובית שמאי יאסרו גם ברשות היחיד וגם ברשות הרבים	בית הלל לפי רב חנן בר אמי				

נוסח אחר של המחלוקת במשנה שמופיע בברייתא: מתניתין דלא כי האי תנא. דתניא,

מחזירין	מוליכין	
מחלוקת	מותר לדברי הכל	רבי שמעון בן אלעזר
	בסולם של עליה לדברי הכל מותר	רבי יהודה
	בסולם של עליה דברי הכל אסור	
	מטהו מחלון לחלון	רבי דוסא
	אף מדדין בו	אחרים אומרים משום רבי דוסא

מעשה: בני רבי חייא נפוק לקרייתא. כי אתו אמר להו אבוהון: כלום מעשה בא לידכם? אמרו לו: סולם בא לדינו, והתרנוהו. אמר להם: צאו ואסרו מה שהתרתם

בני ר' חייא התירו כי חשבו	הסיבה שטעו
מדקא אמר רבי יהודה בסולם של עליה לא פליגי - מכלל דתנא קמא סבר פליגי.	ולא היא, רבי יהודה טעמיה דתנא קמא קא מפרש

חיזוק מניסוח המשנה לר' חייא: ממאי - מדקתני: **מוליכין את הסולם משוכך לשוכך**. ואי סלקא דעתך בסולם של עליה פליגי, האי **מוליכין את הסולם משוכך לשוכך**? מוליכין את הסולם לשוכך מבעי ליה! אלא לאו הכי קאמר: של שוכך - אין, של עליה - לא.
הסבר מה חשבו בני ר' חייא לעומתו: ואידך: מי קתני סולם של שוכך? **משוכך לשוכך** קתני, ואפילו לכמה שובכין.

המעשה לפי נוסח אחר: אמרו לו: הטוי סולם של עליה בא לדינו, והתרנוהו. אמר להם: צאו ואסרו מה שהתרתם.

בני ר' חייא התירו כי חשבו	הסיבה שטעו
מאי דקא אסר תנא קמא - קא שרי רבי דוסא (להשתמש בסולם של עלייה להטות)	ולא היא, מאי דקא שרי תנא קמא - קא אסר רבי דוסא (הוא מתייחס לסולם של שוכך)

סתירה: **אבל מטהו מחלון לחלון**. גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא. ורמינהי: **השוחט חיה ועוף ביום טוב, בית שמאי אומרים: יחפור בדקר ויכסה, ובית הלל אומרים: לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום!**
פתרון הסתירה: אמר רבי יוחנן: מוחלפת השיטה - **השוחט חיה ועוף ביום טוב, בית הלל אומרים: יחפור בדקר ויכסה, ובית שמאי אומרים: לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום!**

דחיית הפתרון

ההסבר לבית הלל	ההסבר לבית שמאי	
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דשובכו מוכיח עליו , אבל התם לא!	דלמא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.	מטהו מחלון לחלון
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא כיון דמוקצה הוא , בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי, אבל התם - לא.	דאיכא דקר נעוץ/דליכא דקר נעוץ	בית שמאי אומרים: לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום, ובית הלל אומרים: עומד ואומר זה וזה אני נוטל

